

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Токар Ольги Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення

м. К и ї в
31 січня 2019 року
№ 21-1(П)/2019

Справа № 3-3/2019(76/19)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Токар Ольги Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернулась громадянка Токар О.В. з клопотанням визнати такими, що не відповідають положенням статей 1, 3, 8, частини другої статті 19, статей 21, 28, частин першої, другої статті 55, пункту 14 частини першої статті 92, статті 129 Конституції України (є неконституційними), положення частини десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс), за якими постанова апеляційного суду набирає законної сили негайно після її винесення, є остаточною й оскарженню не підлягає.

Зарічний районний суд міста Суми постановою від 18 січня 2018 року притягнув Токар О.В. до адміністративної відповідальності за порушення правил дорожнього руху та наклав на неї адміністративне стягнення у вигляді штрафу на користь держави в розмірі 340 грн.

Апеляційний суд Сумської області постановою від 28 вересня 2018 року, повний текст якої був отриманий представником Токар О.В. 3 жовтня 2018 року, залишив постанову суду першої інстанції без змін.

Токар О.В. вважає, що оспорювані положення Кодексу призводять до „порушення гарантованого частиною першою статті 55 Конституції України права на судовий захист на засадах справедливості та верховенства права“, а отже, не відповідають положенням статей 1, 3, 8, частини другої статті 19, статей 21, 28, частин першої, другої статті 55, пункту 14 частини першої статті 92, статті 129 Конституції України, оскільки унеможливають касаційне оскарження рішення суду апеляційної інстанції, яке, на її думку, є завідомо неправосудним.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77). Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу, стверджуючи про невідповідність оспорюваного закону України (його окремих положень) Основному Закону України, повинен навести аргументи, які б свідчили про обґрунтованість змісту і вимог конституційної скарги.

Токар О.В., аргументуючи твердження щодо неконституційності положень частини десятої статті 294 Кодексу, висловлює незгоду з законодавчим регулюванням права на касаційне оскарження судового рішення у справі про адміністративні правопорушення. Крім того, аналіз конституційної скарги та долучених до неї матеріалів дає підстави для висновку, що у ній не наведено обґрунтування тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу. Так, цитування приписів Конституції України та міжнародних актів, наведення положень законів України, посилання на юридичні позиції Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону України не можуть вважатися обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Також у конституційній скарзі Токар О.В. фактично висловлює незгоду з постановою апеляційного суду Сумської області від 28 вересня 2018 року. Однак незгода з судовим рішенням у конкретній справі не є підставою для

перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень).

Отже, Токар О.В. не дотримала вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Токар Ольги Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**